

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΒΙΟΥ.

Τὰς ἐφεξῆς παρατηρήσεις τοῦ σεβασμίου Γαγγανέλλου, ἑπειτα Πάπα Ῥώμης ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΙΔ', μετεφράσαμεν ἐκ μιᾶς τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ, διευθυνομένης πρὸς τὸν Κύριον Cabane, Ἰππότην Μελιταίων, ὅστις ἐμελέτα νὰ ὑπάγῃ εἰς μοναστήριον.

ΔΙΑΤΙ νὰ ἀναχωρήσῃς ἐκ τοῦ κόσμου, ὅστις χρειάζεται τὴν ἀπὸ τοῦ καλοῦ σε παραδείγματος ὠφέλειαν; Ἐὰν ἐγκαταλείπωσιν αὐτὸν ὅλοι οἱ ἐνῆρετοι, θέλει μένειν πάντοτε διεστραμμένος.

Βασυτάτης σκέψεως ἔχεις ἀνάγκην, πρὶν ἐπιφορτισθῇς ἀπὸ νέας ὑποχρεώσεις. Ὁ ἀληθὴς κανὼν τοῦ Χριστιανοῦ εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον· ἔ, διὰ νὰ ὑπάγῃς νὰ παραχωθῇς εἰς μοναζίαν, χρεῖα νὰ λάβῃς καθαρωτάτην καὶ ἰδιαιτέραν εἰς τοῦτο πρόσκλησιν.

Ἡ φωνή, ἡ ἀποχωρίζουσα ἡμᾶς ἐκ τῆς κοινωνίας, εἶναι φωνὴ ἐκτακτος· καί, ὅποταν τις ὀρέγεται τὸν μοναχικὸν βίον, πρέπει πάντοτε νὰ φοβῇται πλάνην τινὰ τῆς φαντασίας. Δὲν γεννώμεθα καλόγηροι, ἀλλὰ πολῖται· καὶ ὁ κόσμος χρειάζεται ἄνδρας, νὰ συνεργῶσιν εἰς τὴν ἀρμονίαν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἐθνῶν, διὰ τῶν προτερημάτων, τῆς ἐργασίας, καὶ τῆς ἡθικῆς των. Αἱ βαθύταται δ' ἐρημοὶ ἐκεῖναι, αἵτινες ἐξωτερικῶς κἀνεν σημεῖον ζωῆς δὲν παριστάνουν, εἶναι ἀληθῶς τόσοι τάφοι.

Ὁ ἅγιος Ἀντώνιος, ὅστις ἐξῆσε πολὺν καιρὸν εἰς τὰς ἐρήμους, δὲν εἶχε βέβαια ὑποσχεθῆν νὰ διαμένῃ ἐκεῖ πάντοτε. Ἀφῆκε μάλιστα τὸ ἀσκητήριον αὐτοῦ, καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ μέσον τῆς Ἀλεξανδρείας, διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸν Ἀρειανισμόν καὶ νὰ κατατροπώσῃ τοὺς Ἀρειανούς, ὧν κάλλιστα πεπεισμένος, ὅτι πρέπει καθεὶς νὰ ὑπηρετῇ τὴν θρησκείαν καὶ τὸ κράτος διὰ τῶν ἔργων καθὼς καὶ διὰ τῶν προσευχῶν. Ἀφοῦ δ' ἐτελείωσε τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ, ὑπέστρεψεν εἰς τὸ ἐρημιτήριον, μὲ λύπην ὅμως ὅτι ἐπανεφερεν ἐκεῖ τὸ ὀλίγον αἷμα, ὅσον ἡ ἡλικία τοῦ ἄφινεν ἀκόμη εἰς τὰς φλέβας, μὴ ἀξιώθεις νὰ χύσῃ αὐτὸ ὡς ὀρθοδοξίας μάρτυρ.

Ἀληθεύει μὲν, ὅτι, ἀφοῦ ὑπάγῃς εἰς τὸ μοναστήριον, θέλεις παρακαλεῖν τὸν Θεὸν ἡμέραν καὶ νύκτα. Ἀλλὰ μήπως δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ ὑψόνῃ ἀκαταπαύστως τὴν καρδίαν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας; Ὁ κόσμος βέβαια δὲν ἠθελε καταβοᾶν τόσον ἐναντίον τῶν μοναχῶν, ἐὰν ἐβλεπεν αὐτοὺς ὠφελίμως ἐνασχολουμένους. Ὁ ἄνθρωπος, φίλε μου, ἔγινε δι' ἐργασίαν· παρατηρεῖ δὲ ὀρθότατα ὁ Καρδινάλιος Παλεόττης, ὅτι ἀπὸ τὴν φεωρητικὴν ἕως τὴν ὀκνηρὰν ζωὴν δὲν ὑπάρχει παρὰ ἓν βῆμα, καὶ βῆμα γινόμενον εὐκολώτατα.

Θέλεις πράξῃς πολὺ καλῆτερα νὰ ἀνακωφίξῃς

τοὺς πτωχοὺς, παρηγορῶν αὐτοὺς διὰ τῶν λόγων σε, παρὰ νὰ ὑπάγῃς νὰ ταφῇς ζῶν εἰς τὴν ἐρημίαν. Ὁ ἴδιος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, ὁ χρηματίσας μέγιστος μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν ἐρημον, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ εὐαγγελίσῃ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ νὰ βαπτίσῃ εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ἰορδάνου.—ΚΛΗΜΗΣ ΙΔ'.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΑΣΤΕΙΟΤΗΤΕΣ.—Ἐρωτηθεὶς ἀπὸ νυκτοκλέπτην ὁ Χῖος Θεόκριτος, ἂν δειπνᾷ τοβραδὺ εἰς φίλου, Ναί, ἀπεκρίθη, ἐκεῖ δειπνῶ, ἀλλ' ἐκεῖ καὶ μελετῶ νὰ κοιμηθῶ. Ἄλλην φορὰν εὐρισκόμενος εἰς τὸ λαιτρὸν, ἐπειδὴ δύο ἀπὸ τοὺς συλλουομένους, ὁ ἓνας ξένος, ὁ ἄλλος γνῶριμος κλέπτης, τοῦ ἐξήτησαν νὰ τοὺς δανείσῃ τὴν ξύστραν τε, ἀπεκρίθη, εἰς μὲν τὸν ξένον, Δὲν σε γνωρίζω, εἰς δὲ τὸν κλέπτην, Πολλὰ καλὰ σὲ γνωρίζω. Εἰς πολυλόγον τινὰ ἐρωτήσαντα, Ποῦ σὲ βλέπω αὐτοῖον; ἀπεκρίθη, Ὅπου ἐγὼ νὰ μὴ σε βλέπω. Τοὺς λόγους τοῦ ῥήτορος Ἀναξιμένους ἔλεγεν ὅτι ἦσαν, Ἀέξεων ποταμὸς, καὶ νοῦ σταλαγμός. Εἰς ἄλλον ἀδέξιον ποιητὴν, ἀπαγγέλλοντα τὰ ποιήματά τε, ἐπειδὴ τὸν ἠρώτησε, Ποῖα μάλιστα ἀπ' αὐτὰ τὸν ἄρεσαν; Ὁ σ' ἀφῆκες, ἀπεκρίθη.—ΚΟΡΑΗΣ.

Ἡ ΠΑΙΔΕΙΑ.—Ὅλαι αἱ ἄλλαι ἡδοναὶ δὲν εἶναι οὔτε παντὸς καιροῦ, οὔτε πάσης ἡλικίας, οὔτε παντὸς τόπου. Ἡ παιδεία ὅμως εἰς ὅλην τὴν ζωὴν ἔχει τὸν τόπον τῆς· μορφώνει τὴν νεότητα, ὠφελεῖ τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, εὐχαριστεῖ τὴν γεροντικὴν, παρηγορεῖ τὴν δυστυχίαν, λαμπρύνει τὴν εὐτυχίαν, συντροφεύει τὸν ἄνθρωπον ἡμέραν καὶ νύκτα· τὸν εὐφραίνει εἰς τὴν πόλιν, τὸν ἐνασχολεῖ εἰς τὴν ἐξοχὴν, τὸν ἀναπαύει εἰς τὰς ὁδοιπορίας.—ΚΙΚΕΡΩΝ, μετάφρ. ΒΑΜΒΑ.

ΑΡΑΒΙΚΗ ΠΑΡΟΙΜΙΑ.—Σταλαγμοὶ εἰς σταλαγμοὺς προσθετόμενοι κάμνουν τὸν ὠκεανόν.

ΠΑΛΘΥΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

Κατὰ τὸ 1830 οἱ λευκοὶ κάτοικοι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς (διότι ὑπάρχουν ἐκεῖ καὶ πολλοὶ μαυροὶ Ἀφρικανοί) ἐσυμποσούντο εἰς 10,526,248. Ἦσαν δὲ ὡς πρὸς τὰς ἡλικίας αὐτῶν κατὰ τὸν ἕξῃ τρόπον.—κάτω τῶν πάντε ἐτῶν, 1,894,914· ἀπὸ πέντε ἕως δέκα ἐτῶν, 1,532,816· ἀπὸ 10 ἕως 15 ἐτῶν, 1,308,590· ἀπὸ 15 ἕως 20 ἐτῶν, 1,169,450· ἀπὸ 20 ἕως 40 ἐτῶν, 3,022,964· ἀπὸ 40 ἕως 50 ἐτῶν, 723,886· ἄνω τῶν 50 ἐτῶν, 873,628. Ὅλοι οἱ κάτω τῶν 15 ἐτῶν ἦσαν 4,736,320, ἤγουν 44.9 τοὺς ἑκατόν· ὅλοι δὲ οἱ κάτω τῶν 20 ἐτῶν ἦσαν 5,905,770, ἤγουν, 56.1 τοὺς ἑκατόν· οἱ ἀπὸ 20 ἕως 40 ἐτῶν ἦσαν 29.1 τοὺς ἑκατόν· οἱ ἀπὸ 40 ἕως 50 ἐτῶν, 6.8 τοὺς ἑκατόν καὶ οἱ ἄνω τῶν 50 ἐτῶν, 8.2 τοὺς ἑκατόν.